

58
4200 39007

ΤΑ ΚΟΛΥΒΑ

1

Χτυπᾷ τοῦ ψυχασάββατου ἀργὰ ἀργὰ ἢ καμπάνα
καὶ νυσταγμένος ὁ παπᾶς τὸν ὄρθρο του ἀρχινᾷ.

2

Στὸ φτωχικό της κείτεται ἀρρωστη χήρα μάνα
καὶ μὲ παράπονο ξυπνοῦν τὰ δύο της ὄρφανά.

3

Σὲ ἓνα τραπέζι ξύλινο δίχως κανένα ξάρτι
ριχὸ ἓνα πιάτο κόλυβα στὴ μέση καρτερεῖ.

4

Δίπλα τ' ἄνδρα της τ' ὄνομα σὲ ἓνα συγχωροχάρτι
καὶ παραδίπλα ἓνα μικρὸ πεντάρικο κερί.

5

Σύρτε παιδιά τὰ κόλυβα στὴν ἐκκλησιὰ τρεχᾶτοι
νάβρη ἢ ψυχή τοῦ δύστηχου Πατέρα σας δροσιᾷ.

6

Πεινᾶμε Μάνα, δῶσε μας πρώτα νὰ φᾶμε κάτι
καὶ ὕστερα πᾶμε τρέχοντας καὶ οἱ δύο στὴν ἐκκλησιᾷ.

7

Ἄπ' τὸ καρβέλι τὸ στερνὸ τρεῖς φέτες ἔχουν μείνει
φᾶτε τῆς δύο κι' ἀφήσετε σ' ἐμὲ τὴν ποιδὶ μικρή.

8

Κι' ἂν δὲν χαρτάστε μὲ ἀδιές φᾶτε παιδιά κ' ἐκείνη
εἶναι στιφὸ τὸ στῶμα μου κι' ἡ γλῶσσα μου πικρή.

9

Τρῶνε τίς δύο, τρῶνε τίς τρεῖς μ' ἀχόρταγο τὸ στόμα
καὶ δὲν ἀφίνοιν ψύχουλο νὰ πέση χάμω ἐκεῖ.

10

Μάνα ἦταν λίγο τὸ ψωμί, Μάνα πεινάμε ἀκόμα
Μάνα πῶς θέλεις νάβγωμε στὸ δρόμο νυστικοί;

11

Θωρεῖ ἢ φτωχὴ τὰ κόλυβα κι' ἄθελα ψυθυρίζει
βουβάσου πόνε μέσα μου, ἢ θλίψη περισσή.

12

Ἔδωσα ἐγὼ τῆ φέτα μου, κι' ἡ πείνα μὲ θερίζει
δῶσε πατέρα δύστηχε τὰ κόλυβά σου ἐσύ.

13

Κι' ἀπλώνοντας τρεμουλιαστὰ λιγνὸ κ' ἄσαρκο χέρι
πέρνει κι' ἀνάβει τὸ κερί μὲ θλιβερὴ ματιᾷ.

14

Μοιράζει καὶ τὰ κόλυβα σὲ δύο μονάχα μέρη
καὶ λέει ἀναστενάζοντας, χορτάσετε παιδιά.

Τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος
'Από τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου
ἐν τῇ πόλει Ἐφέσῳ τῆς 1969

Ἡμερομηνία 10-11-68

[Handwritten signature]

